

[Arne Melchior]

ler formindske et forsvar på 6 eller 12 måneder eller lukke det og så lukke det op igen. Det ved alle mine kolleger blandt ordførerne, så jeg skal nøjes med at nævne det, også da jeg er kommet i tidnød.

Jeg vil gerne sige, at skal vi spare noget, så skal det være på de danske styrker på Cypern.

Vi har et kæmpebeløb til gode hos FN, og Danmark har opfyldt sine forpligtelser dér. Lad andre nationer nu gå ind i stedet for os, og lad os så bruge de penge, vi sparer dér, på den danske indsats i Golfen. Og lad os så i øvrigt, som forsvarsministeren også er inde på det i sin tale, senere være parat igen og forberede os på at gøre international tjeneste dér, hvor internationale fora og de alliancer, vi er medlemmer af, tilsiger dette.

Vi skal også erindre os, at USA er på vej til at trække styrker tilbage fra Europa, og det forstår vi godt. Nu har de i snart 50 år været på vagt for os. Men det betyder naturligvis også, at Europa så må stille yderligere op til sit eget forsvar, til at overtage nogle af de udgifter og øvrige forpligtelser, som USA så storsindet har delt med os.

Så skal jeg til sidst forholde mig til dagsordenen. Jeg skal ikke selv foreslå nogen hverken ordknap eller ordrig. CD vil stemme for den mest ordrige af dem, der er foreslået. Vi gør det med forventning om, at dagsordenens indhold om, at regeringen skal indbyde til forhandlinger om et nyt forsvarsforlig, også omfatter CD. Vi melder os dermed så at sige til tjeneste, og ved at vi stemmer med flertallet af det nuværende forsvarsforligs partier, føler vi, at vi har en naturlig adgangsbillet. Derfor denne forventning om at blive inddraget på lige fod i de kommende forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, at der i det, hr. Arne Melchior sagde, lå en underforstået, men ganske skarp kritik af en af Danmarks nære allierede.

Jeg er helt enig i selve udgangspunktet: at verden stadig væk er farlig. Jeg kan godt blive urolig ved mange ting, der sker: nationalisme, der blomstrer op, modsætninger, som bryder frem igen, osv., osv. Men sagen er vel den – og det tror jeg da hr. Arne Melchior bliver nødt til at give mig ret i – at selv om der er trusler, så er trusselsbilledet et andet.

Tidligere var det sådan – det er ikke ret længe siden, det er faktisk ikke mere end et år siden, der kan ske meget på 12 måneder – at når man diskuterede dansk forsvarspolitik, så var det i forhold til landgangsoperationer, der udgik fra Østtyskland og fra Polen. Hvem venter i dag en landgangsoperation fra den østlige del af Forbundsrepublikken? Hvem venter en landgangsoperation iværksat af premierminister Mazowiecki, for ikke at tale om en kommende præsident Walesa i Polen? Billedet er helt ændret, men der er fare stadig væk. Det er jeg enig i. Spørgsmålet er bare, hvordan vi skal reagere på det nye trusselsbillede, når nu det gamle er væk. Og her er det så, at jeg føler kritikken lå af en nær allieret.

Her er det så, at Forbundsrepublikken reagerer med ensidigt at reducere sine styrker fra 500.000 til 370.000 mand. Og hvis vi indregner de tidligere østtyske styrker, der var på i hvert fald 150.000, er der tale om en reduktion af militær fra 650.000 til 370.000 mand over 3 år. Hvis vi bare holder os til det gamle Vesttyskland, så er der tale om en reduktion på godt og vel 25 pct. over 3 år af mandskab. Det er noget af det, der tæller mest på budgettet.

Det vil sige, at her har vi noget, der ligner det, SF har foreslået, også når det måles i tal. Hvorfor er det så forfærdeligt, hvis vi gør det i Danmark? Hvorfor er det så vidunderligt, når Forbundsrepublikken gør det? Jeg synes, det er godt og klogt af Forbundsrepublikken at gøre det, og af samme grund synes jeg, det ville være godt og klogt af Danmark at gøre det over for de ændrede trusler, vi står over for i vor verdensdel.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Arne Melchior har ordet – for en kort bemærkning. Det med den korte bemærkning var ikke så meget henvendt til hr. Arne Melchior som til den foregående taler.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ikke endnu, hr. formand, tak!

Hr. Gert Petersen siger, at der kan ske meget på 12 måneder. Det kan ingen jo være uenig i. Der kan jo også ske meget i de næste 12 måneder. Det frygtelige, man gør, når man disponerer på områder, hvor der skal disponeres langsigtet, er, at man forlænger de i øjeblikket kend-